

Konrad ReijoWaarán palkinto Hannu Tapiovaaralle

Duodecim-seura myönsi vuoden 2014 Konrad ReijoWaarán palkinnon kuusankoskelaiselle korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkärille **Hannu Tapiovaaralle**. Palkinto myönnetään vuosittain käytännön lääkirille, joka on sekä potilaiden että kollegoiden arvostama. Seuran sääntöjen mukaan palkitun työtä tulee leimata korkea ammattitaito, ahkeruus, auttamisen halu, rehellisyys ja ystävällisyys.

Tapiovaara tunnetaan erityisesti kotisivuistaan (<http://personal.fimnet.fi/laakari/hannu.tapiovaara/>), joiden sisältöä voidaan pitää korva- ja muidenkin lääkärien aarreaitana. Hän on myös erinomainen lääketieteen kuvittaja.

– Hannu Tapiovaara tunnetaan lääkärikunnan keskuudessa kollegiaalisena, avuliaana ja innostuneena lääkirinä. Tuskin millään muulla erikoisalalla kuin korva-, nenä- ja kurkkutaudeilla on tallessa yhtä hienosti kaikkien erikoislääkärinä ohjelmat muistiinpanoineen 1980-luvun puolivälistä lähtien. Istuin tuossa äsken hetken Hannun vieressä, ja tämä on varmasti ainoa tilaisuus, jossa hän ei tee muistiinpanoja, totesi palkinnon Tapiovaaralle seuran vuosipäivän symposiumissa 14.11. luovuttanut seuran puheenjohtaja **Anne Pitkäranta**.

Tapiovaaran omassa kuvauksessa kotisivujensa historiasta paljastuu hienosti niin myönnetyn palkinnon henki kuin sen saajan ja hänen läheistensä sinnikkyyksinkin.

– Hankin vuonna 1983 Commodore 64:n ja opettelin siinä sit-

Studio Petteri Kittä Oy

ten BASIC-ohjelmointikielenkin. Lääkäriliitto tarjosi mahdollisuuden Fimnet-kotisivujen tekoon. Teinkin sivuja muutaman vuoden ajan enkä saanut mitään responssia, kunnes eräässä seminaarissa nuori kollega kertoi saaneensa erikoislääkäritentissä selviämiseensä sivuistani paljon apua. Olin onnellinen siitä, että niitä luettiin – nykyään niin potilaat kuin kollegatkin – mutta hyvää tasoa pitäisi tietysti pystyä pitämään jatkuvasti yllä. Kiitänkin vaimoani Kaisua, joka on sietänyt omituisuuttani – kotisivut kun vaativat paljon naputtelua. Olen sinne koonnut oh-

jelmien, referaattien ja arviointien lisäksi omia kirjoitelmiani kirjavistaikin aiheista, ennen kaikkea sellaisia, joissa kurkistellaan maailmaa korvalääkärin suppilon läpi.

Tapiovaara on viihtynyt niin valitsemallaan erikoisalalla kuin työpaikallaan Pohjois-Kymen sairaalassakin (aiemmin Kuusankosken aluesairaala), erikoisalansa ainoana lääkirinä.

– Korvataudit on hieno erikoisala, jolla työskentelystä saan olla onnellinen. Potilaita on vauvoista vanhuksiin, leikkaukset ovat monipuolisia. Työssä on paljon draamaa ja kiirettä. Lääketieteen nopea kehitys pakottaa skarppaamaan, jotta tiedot olisivat ajan tasalla. Pienessä sairaalassa on ollut hieno ja toverillinen yhdessä tekemisen tapa, hyvä yhteishenki. Sairaanhoidajamme ovat fiksuja, taitavia ja viehättäviä. Ja kyllähän minusta tuntuu kivalta, kun kukaan ei komenna, se on sellainen luonneasia.

Palkinnon saaja oli myös havainnut mielenkiintoisia yhteyksiä aikaisempiin tapahtumiin.

– Lääketieteen lisensiaatti Konrad Relander työskenteli Kuusankosken tehtaanolääkirinä vuosina 1880–1887. Tämä on toinen kerta, kun palkinto myönnetään Kuusankoskelle, ensimmäinen palkittu oli kipututkija, professori Eija Kalso vuonna 2007. Ja Relander suomenkielisen nimensä ReijoWaaraksi samana vuonna 1906, jona sukuni suomenkielisen omansa Tapiovaaraksi. ■

Lauri Saarela